



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avrea Clavis Paradisi Beatorvm, Omnibvs Christianis,
maxime Clericis, quotidie vsurpanda, praecipue hac
funestâ atque moesta belli tempestate**

Nicolartius, Petrus

Coloniae, 1643

Propositio Prima caeli porta Orient. De ingenio motuque clavis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10096



PROPOSITIO

Prima celi porta Orient.

De ingenio motuque clavis.

§.1. **S**icut Philosophi veram beatitudinem ignorarunt, ita etiam ignorarunt viam, qua ad illam perveniatur. Nec mirum cum utrumque sit planè supernaturale, ac proinde ratione humana nequeat investigari. Hinc fit ut viribus naturæ obtineri nequeat, sed opus sit singulari Dei auxilio, quod Gratiam vocamus.

Gratia itaque divina est generale administriculum, sine quo nihil prestare possumus quod ad beatitudinem proficit, & per quod facile eam possumus adipisci. Itaque ex parte Dei maximè necessaria est gratia, tum ad Deum cognoscendum, tum ad ea præstanda, quæ ipse à nobis requirit.

§.2. Ex parte verò nostra, necessaria est sedula cooperatio per diuinorum mandatorum observationem. Porro ad gratiam obtinendam præstantissimum medium est ORATIO. Ad sedulam verò gratia cooperationem nihil præstantius quàm CONSIDERATIO certorum capitum, quibus ad singularum virtutum

Chri-

Christianarum affectum & exercitium mirificè excitamur.

Totum enim bonum hominis, totaq; perfectio vite prouenit ex attenta consideratione rerum diuinarum, & earum qua virtutum amorem, & odium vitiorum excitant: sicut è contrario tota vita imperfectio, & totum malum nascitur ex neglectu considerationis. Si enim in ijs rebus considerandis, qua fides Christiana nobis proponit, ita attentè & studiosè versaremur, sicuti earum dignitas postulat, nunquam graue aliquod peccatum admitteremus: sed è contrario pulcherrimarum virtutum functionibus assiduè mens redundaret.

§. 3. Quare de duobus istis adminiculis, nimirum ORATIONE & VIRTUTVM excitatione, visum est mihi breuiter hic tractare ad Dei gloriam, vt seruo; ad proximi salutē, vt conseruo; ad publicum fructum, vt competitori. Germanus cuius credit se communitati natum.

§. 4. Quoniam autem ea, qua capitibus docentur, omnia ad omnes generatim Christianos pertinent, oportebit separatim ea horum, qua clericalis sunt obligationis, manifestius atque fusius ex Pontificio Iure, oculis eorum animisque subijciamus. Primo, Tenētur esse Sancti. Leuit. c. 20. Sancti estote, quia.

ego sanctus sum. ait Dominus clericis. Nam hi illius personam gerunt in terris. Psal. 13. 1. 16. Sacerdotes eius induam salutari, & Sancti eius exultatione exultabunt. Quors locū Gratianus adducit. l. p. Decr. dist. 40. §. 1. dicitque variis vestibus indutos fuisse veteris testamenti Sacerdotes, ex praeceptione diuina: idcirco, quia (ut mandat 1. Tim. cap. 3. S. Paulus) oportet presbyterum virtutibus ornatum esse. Non enim loca, sed vita & mores sanctum faciunt sacerdotem: ait Gratianus. Secundo, Quia Sacerdos Angelus comparatur. Malach. 2. Labia Sacerdotis custodient scientiam: quia Angelus Domini est. Tertio, Quia debet alios sanctificare. Vos estis, sal terra, lux mundi. Matth. cap. 5. 13. Quarto, Quia clerici sunt mediatores cali ad soli, Deo ac hominum. Hinc Sacerdos olim & abstrahitur cum Deo, nomina 12. tribuunt, inscripta Rationalia, gestabat in pectore, Quinto, Quia munia cleri sunt sanctissima; assistere altari, ministrare & administrare sacra, consecrare &c. Sexto, Quia propria Sacerdotis dos est, SANCTITAS. Orig. c. 5, ait, id est, Sanctus & γῆ, quod est, sine terra, à terrenis abstractus, diuinis deuotus & addictus.

§. 5. Ante omnia ergo requiritur scientia, cuius clauem hic porrigit libellus. Quoniam ubi deest agnitio aeternae veritatis, falsa
ibi

ibi est virtus, etiam in optimis moribus 28.
 qua st. 1. c. omnes. §. proximo. p. 5. Tum & fu-
 gamali, qua primus est gressus ad factionem
 boni. 15. q. 1. c. Nec is. Nam non infunditur
 Christus, nisi cum interficitur impietas: & ubi
 abominatio aboletur, sanctificatio operatur.
 Perit quippe virtus, nisi absit virus. poen. d.
 5. c. consideret. Impossibileque est, ut peccet,
 qui habet charitatem; impossibile ex gratia,
 non ex natura. ib. d. 2. c. ficta. 2. p. Tunc ergo
 demum asciscitur virtus, cum renunciat
 peccato. 32. q. 1. renunciat. Rite autem. r.
 q. 1. c. Dominus. Requiritur in clerico utra-
 que sanctitas, innocentia & Sacramenti. Cui
 tale cuique sacrificium suum fiat, qualis ac-
 cedit, ut observat; & qualis accedit, ut si-
 mat. Non obsunt propria saluti aliena pec-
 cata; corrige tua. Corrige ex charitate,
 non valet si ex necessitate. 33. q. 3. de poen.
 d. 2. c. ut cognouerunt. §. opponitur item.
 med.

Secunda porta Orientis aperitur.

§. 6. **O**RATIO generatim complecti-
 tur laudem, gratiarum actionem,
 & petitionem. Est enim insigne Religio-
 nis opus, quo Deum honoramus vel lau-
 dando, vel gratias pro beneficiis acceptis